

Εξεταστική περίοδος Ιουλίου 2012

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1

Το πρακτικό αυτό αφορά το ζήτημα του εάν επιτρέπεται η επιλογή αλλοδαπού εφαρμοστέου δικαίου σε μία ενοχική σύμβαση που δεν φέρει άλλα στοιχεία αλλοδαπότητας. Από τις πληροφορίες του πρακτικού προκύπτει ότι μοναδικό στοιχείο αλλοδαπότητας είναι η ίδια επιλογή του αγγλικού δικαίου ως εφαρμοστέου στη σύμβαση που κατά τα λοιπά στοιχεία της συνδέεται με την Ελλάδα.

Πάντως, από τη συνδυασμένη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 3 παράγραφος 1 και 3 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 («Ρώμη Ι»), προκύπτει ότι επιτρέπεται η επιλογή οποιουδήποτε εφαρμοστέου δικαίου στη σύμβαση. Όμως, η επιλογή του αγγλικού δικαίου εν προκειμένω δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων αναγκαστικού δικαίου (*ius cogens*) της Ελλάδος, επειδή κατά τον χρόνο της επιλογής του εφαρμοστέου αγγλικού δικαίου όλα τα άλλα δεδομένα σχετικά με την προκειμένη περίπτωση εντοπίζονται σε Κράτος διαφορετικό (Ελλάδα) από εκείνο, το δίκαιο του οποίου επελέγη (Ηνωμένο Βασίλειο).

Βεβαίως, με *forum* την Ελλάδα η εφαρμογή των κανόνων του αγγλικού ουσιαστικού δικαίου θα ελεγχθεί για το αν θίγει την ελληνική δημόσια τάξη (άρθρ. 21 Κανονισμού «Ρώμη Ι»), ενώ επίσης θα εφαρμοσθούν και οι ελληνικοί κανόνες αμέσου εφαρμογής (άρθρ. 9 παρ. 2 Κανονισμού «Ρώμη Ι»).

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

Με *forum* την Ελλάδα, το ζήτημα της υποχρέωσης διατροφής μεταξύ των συζύγων εμπίπτει, τόσο διαρκούντος του γάμου όσο και μετά την λύση αυτού, στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων συγκρούσεως περί των προσωπικών σχέσεων των συζύγων. Στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέο δίκαιο στην αξίωση διατροφής της Α κατά του Β είναι το γαλλικό ουσιαστικό δίκαιο (άρθρα 14 και 32 ΑΚ, αλλά και άρθρα 4 και 8 της Συμβάσεως της Χάγης 1973 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής (ν. 3137/2003) – *οποιαδήποτε από τις δύο αυτές νομικές βάσεις και αν επιλεγεί θα θεωρηθεί σωστή*).

Πρόκριμα, ωστόσο, της εγκυρότητας της αξιώσεως διατροφής της Α κατά του Β, συνιστά η εγκυρότητα του μονομερούς διαζυγίου (ταλάκ).

Αν το πρόκριμα αυτό θεωρηθεί ότι αφορά τη ρυθμιστέα σχέση, το εφαρμοστέο δίκαιο στο πρόκριμα της εγκυρότητας του μονομερούς διαζυγίου θα είναι το γαλλικό δίκαιο (άρθρο 16 σε συνδ. με το άρθρο 14 ΑΚ), ωστόσο η

εφαρμογή του δικαίου αυτού (και η συναφής εγκυρότητα του μονομερούς διαζυγίου) θα ελεγχθεί για το αν θίγει την ελληνική δημόσια τάξη (άρθρο 33 ΑΚ).

Αν το πρόκριμα θεωρηθεί ότι εντοπίζεται στο εφαρμοστέο δίκαιο, τότε: (α) κατά τη θεωρία της *lex fori* στα προκρίματα, το εφαρμοστέο δίκαιο στο πρόκριμα του μονομερούς διαζυγίου θα είναι το γαλλικό ουσιαστικό δίκαιο (άρθρο 16 σε συνδ. με το άρθρο 14 ΑΚ), ωστόσο η εφαρμογή του δικαίου αυτού (και η συναφής εγκυρότητα του μονομερούς διαζυγίου) θα ελεγχθεί για το αν θίγει την ελληνική δημόσια τάξη (άρθρο 33 ΑΚ)· και (β) κατά τη θεωρία της *lex causae* στα προκρίματα, το εφαρμοστέο δίκαιο στο πρόκριμα (εγκυρότητα του μονομερούς διαζυγίου) θα υποδειχθεί από το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο του Κράτους της *lex causae* της κύριας σχέσεως (αξίωση διατροφής της Α κατά του Β), δηλαδή από το γαλλικό ιδιωτικό διεθνές δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, ελέγχουμε αν η εγκυρότητα του μονομερούς διαζυγίου θίγει τη γαλλική (και όχι την ελληνική) δημόσια τάξη.

Πάντως, θέμα προκρίματος (σύμφωνα με τη θεωρία της *lex causae*) δεν προκύπτει αν η Α πρώτα επιδιώξει να αναγνωρίσει το μονομερές διαζύγιο στην Ελλάδα προτού εγείρει την αξίωση διατροφής της κατά του Β.

Σημείωση: Οι ως άνω απαντήσεις στα πρακτικά θέματα είναι συνοπτικές. Ολοκληρωμένες απαντήσεις θα θεωρηθούν μόνον αυτές που περιέχουν επαρκή και αιτιολογημένη ανάπτυξη.